

vedtaget, ikke Mod til at paatage sig dette Arbejdes Udførelse. Det var et saadant Arbejde, som man ellers altid vilde skyde fra sig og give i Entreprisen. Da dette nu ikke kunde lade sig gøre, foretrak man at tage en Mand, som selv var Entreprenør, til at lede Arbejdet for Statens Regning, og dette skete altsaa.

Ved Antagelsen af en saadan Entreprenør kunde man ikke vente at opnaa de sædvanlige Honoreringsvilkaar. En Mand, der er Entreprenør, plejer enten at tjene mange Penge eller at tabe mange Penge, efter som han kommer godt fra det til. Den Slags Folk regner i Regelen med større Tal end Embedsmændene. Og der var heller ikke her Tale om en varig Ansættelse med Pensionsret o. s. v. Der var Tale om at udføre et bestemt foreliggende Arbejde, og der blev da aftalt med Ingeniør Arvid Holm et fast Honorar af 10,000 Kr. med et Tillæg svarende til $\frac{1}{4}$ af Besparselsen i Overslagetets Enhedspriser, dog ikke ud over et Beløb af 15,000 Kr. Det var en Forudsætning for denne Antagelse, at Holms Arbejde skulde være tilendebragt i Løbet af et Aar. Besparselsen i Overslagssummens Enhedspriser blev ogsaa saa stor, at han fik de 15,000 Kr. fuldt ud foruden det faste Honorar af 10,000 Kr. Det var altsaa i alt et Honorar af 25,000 Kr. for et Aars Arbejde. Men da Aaret var omme, uden at Bundsikringsarbejdet var tilendebragt, var Spørgsmaalet, om Hr. Holm nu skulde afskediges og Resten af Arbejdet udbydes i Entreprisen. Denne Udbydelse i Entreprisen var paa dette Tidspunkt mindst lige saa vanskelig, som da man begyndte Arbejdet, og Hr. Holm var villig til at fortsætte sin Virksomhed. Han var for øvrigt af den Tro, at der vilde blive en meget stor Besparelse paa Bevillingen, og han forlangte som Vederlag $\frac{1}{3}$ af den forventede Besparelse plus det Materiale, som blev tilovers. Det vil ikke vække Forundring, at Ministeriet var betænkeligt ved at gaa ind paa en saadan Ordning, der vilde betyde et overordentlig stort Honorar, idet der er anskaffet Materiale for meget store Summer, og der opnaaedes da Enighed med ham om, at han skulde have 25,000 Kr. for Ledelsen af Arbejdet ved Fuldførelsen af Sikringen af Hvide Sande-Kanalen i Henhold til Loven af 1912. Men da denne Bevilling var opbrugt i Foraaret 1914, fremkom der selvfølgelig fra Hr. Holm et Forlangende om Fastsættelse af et nyt Honorar, idet han dog var villig til at lade de første 154,000 Kr. af det Beløb, der søgtes

paa Tillægsbevillingsloven, indgaa under sit Arbejde. Der blev saa den 22. Juli 1914 ført en Forhandling med ham, som endte med, at han for Ledelsen af Arbejdet ved Hvide Sande indtil Udgangen af Finansaaret 1914—15 skulde have et Honorar af 20,000 Kr., at udbetale ham med Halvdelen den 1. Oktober 1914 og Halvdelen den 1. April 1915. Der er altsaa afgivet til Ingeniør Holm for hans Arbejde fra 1912 til den 1. April 1915: 25,000 Kr. + 25,000 Kr. + 20,000 Kr., i alt 70,000 Kr.

Jeg tilføjer, at paa det Tidspunkt, da den sidste Forhandling med Ingeniør Holm blev ført, havde Vandbygningsvæsenet overfor Ministeriet erklæret sig rede til at overtage Arbejdets Udførelse ved sine egne Ingeniører, og det kunde da have været fristende for mig den Gang at afskedige Hr. Holm og modtage Vandbygningsvæsenets Tilbud. Jeg vil imidlertid tro, at Rigsdagens Medlemmer vil give mig Ret i, at det vilde have været en betænkelig Sag paa dette Tidspunkt at skifte Arbejdsleder. Arbejdet var overhovedet meget vanskeligt. Jeg havde mine store Tvivl om, hvorvidt det overhovedet kunde gennemføres, og jeg vilde i hvert Fald ikke udsætte mig for, at man fra nogen Side skulde faa den Tro, at Arbejdet mislykkedes, fordi man var gaaet bort fra en dygtig og erfaren Entreprenørs Ledelse og over til en Embedsmand under Vandbygningsvæsenet.

Eduard Larsen: Jeg vilde gerne til den højtærede Minister have Lov til at sige, at efter min Mening har Vandbygningsdirektoratet hverken formelt eller reelt til Dato anbefalet Plan Nr. 2. I den Forstand kan den ærede Ministers Udtalelse være rigtig, at da Vandbygningsdirektoratet i Fjor forelagde for Ministeren og Ministeren for Rigsdagen 5 Planer, var alle disse Planer Vandbygningsdirektoratets, men naar man overfor Rigsdagen taler om, hvilken Plan der var Vandbygningsdirektoratets, mener man naturligvis, hvilken Plan Vandbygningsdirektoratet anbefaler til Gennemførelse som den foretrukne, og i den Henseende har Vandbygningsdirektoratet efter min Opfattelse aldrig udtalt sig.

Jeg ønsker saa at sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at naar vi vil have denne Sag undersøgt og mener, at der ikke foreligger tilstrækkelig Oplysning om Projekt Nr. 2, ligger det i, at Lovgivningsmagten maa tage Standpunkt foruden til alt andet ogsaa til